

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 15 stycznia 2013r.

sprawy T. B.

skazanego z art. 279 § 1 kk i in. k.k.

z powodu kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 30 grudnia 2011 r.,

utrzymującego częściowo w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 25 lipca 2011 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata S. M. E., Kancelaria Adwokacka, kwotę 442,80 zł (słownie czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23 % podatku VAT za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego T. B.,**
- 3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasację obrońcy skazanego należało uznać za bezzasadną w stopniu oczywistym. Jedyнным podniesionym w kasacji zarzutem jest obraza prawa procesowego, a to art. 167 k.p.k., poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu w postaci opinii biegłego na okoliczność pochodzenia skradzionego drewna.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym. Zacząć trzeba od spostrzeżenia, że zarzut dotyczący wątpliwości co do pochodzenia skradzionego drewna był przedmiotem apelacji i został przez sąd odwoławczy wyczerpująco i

przekonująco rozpoznany (zob. s. 4 uzasadnienia wyroku II instancji). Kasacja zmierza więc jedynie do powtórzenia kontroli instancyjnej. Po drugie, należy zauważyć, że w sprawie nie było podstaw do powoływania biegłego na okoliczność pochodzenia drewna, skoro w tym zakresie brak było wątpliwości – Sąd dysponował protokołem przeszukania (k. 6-8), z którego wynika, iż leśniczy A. Ź. rozpoznał drewno pochodzące z jego leśnictwa, które własnoręcznie cechował stosownym urządzeniem, a ponadto dowodami z zeznań czterech świadków (k. 9 – 21) na okoliczność tego, iż ujawnione drewno było stosownie ocechowane. W tej sytuacji dopuszczanie z urzędu dowodu z opinii biegłego nie byłoby uzasadnione, w związku z tym w sprawie nie doszło do wskazywanego przez obrońcę uchybienia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.